

Wij van stichting woonwagengbelangen Nijmegen krijgen signalen vanuit de gemeente dat vooral de afdeling veiligheid zich met het woonwagengbeleid bemoeit, maar op 18 december 2018 heeft minister Ollongren een brief naar burgemeester Bruls gestuurd waarin zij een uitvoerige toelichting geeft over het Beleidskader gemeentelijke standplaatsen.

Het nieuwe beleidskader van juli 2018 beschrijft de mensenrechtelijke kaders die gerespecteerd dienen te worden voor met name de woonbehoefte en woonvorm van woonwagengbewoners. Het is niet het beleidskader dat vraagt om een eventuele herziening van het lokale beleid, maar het zijn de mensenrechten van woonwagengbewoners die in het beleidskader zijn beschreven en die nopen tot een herziening van dat beleid. Het beleidskader gaat niet in op de mogelijke inzet en bevoegdheden van gemeenten op andere beleidsterreinen dan het huisvestingsbeleid van woonwagengbewoners, zoals de door een aantal gemeenten genoemde bestrijding van ondermijnende activiteiten en criminaliteit.

Ook blijkt dat van een aantal gemeenten signalen komen dat het beleidskader de aanpak van ondermijnende activiteiten en criminaliteit, die zich voor een deel kan afspelen op woonwagenglocaties, zou kunnen bemoeilijken. Zoals gezegd gaat het beleidskader alleen over de mensenrechten met betrekking tot de huisvesting van woonwagengbewoners. Dit staat dus volledig los van de gemeentelijke aanpak van (ondermijnende) criminaliteit. De aanpak van criminaliteit in algemene zin geldt niet specifiek voor een bepaalde bevolkingsgroep. Mijn collega van Justitie en Veiligheid en ik denken, vanuit onze verantwoordelijkheid voor de bestrijding van ondermijning, dat het van belang is om met elkaar te bekijken waar dergelijke risico's zich concreet voordoen en hoe deze vorm van criminaliteit het best kan worden voorkomen en aangepakt. In het Strategisch Beraad Veiligheid hebben wij, samen met onder andere vertegenwoordigers van gemeenten, het onderwerp besproken. Daarnaast zijn wij graag bereid met gemeenten die op dit punt problemen ondervinden in gesprek te gaan. Uiteindelijk gaat het erom daar waar dit speelt een goede balans te vinden tussen beide doelstellingen: het respecteren van de mensenrechten van woonwagengbewoners en een adequate bestrijding van (ondermijnende) criminaliteit.

Ook met de vertegenwoordigers van de woonwagengbewoners is herhaaldelijk over dit onderwerp gesproken. De vertegenwoordigers delen de opvatting dat criminaliteit op woonwagenglocaties dient te worden aangepakt. Zij bepleitten dat het onderzoek specifiek gericht moet zijn op degenen die hierbij betrokken zijn.

Dat het met de criminaliteit op woonwagenglocaties in Nijmegen nogal meevalt blijkt wel uit het rapport van de Rotterdam wet. Over dit rapport ontvangt u binnenkort ook een reactie met rapportage van onze stichting woonwagengbelangen Nijmegen als zowel het Nederlands Juristen Comité voor de Mensenrechten. Uit deze rapportage blijkt dat het hele rapport van de Gemeente Nijmegen over de Rotterdam wet dat deze vooral gestoeld is op vooroordelen en er met cijfers en gegevens gegoocheld wordt die dan ook stigmatisatie en demonisatie in de hand werken. Waarschijnlijk gaat de Rotterdam wet dan ook niet verlengd worden, dit begrepen wij van ambtenaren van de gemeente Nijmegen. Ook blijkt uit diverse verklaringen van bijvoorbeeld de wijkagent dat het met de criminaliteit en leefbaarheid niet veel aan de hand is op de

woonwagenlocaties. Wij hebben ook verklaringen van een ex ambtenaar woonwagenzaken gemeente Nijmegen, huidige ambtenaar woonwagenzaken, Hans Veltmeijer platform Tolhuis Teersdijk dit zijn allemaal specialisten dus.

Dat de Rotterdamwet voor ons stigmatiserend werkt en totaal onnodig is blijkt wel uit het feit dat op een woonwagenlocatie nog nooit een nieuwe huurder is geweigerd op basis van deze Rotterdam wet. Er is bijvoorbeeld sinds de Bibob en Rotterdamwet sinds 2009 nog nooit een standplaats of pand gesloten op een woonwagen locatie in Nijmegen in verband met criminele activiteiten zoals de vervaardiging van Softdrugs, terwijl dit wel gebeurt als er criminele activiteiten plaatsvinden. Dit feit zegt wel genoeg.

Deze hele Rotterdamwet is vooral gebaseerd op vooroordelen en op onze landelijke slechte naam door toedoen van een paar criminele families uit Brabant die vaak de voorpagina's van landelijke kranten halen. Ook zijn er voldoende andere groepen en minderheden die meer dan gemiddeld geregistreerd staan in politiesystemen zoals de VOG en BVH, maar waar wel voldoende huisvesting voor geregeld wordt. Wij vinden dat er in Nederland ruimte moet zijn voor iedereen, maar dan ook graag voor ons. Woonwagenbewoners, Sinti en Roma behoren tot de meest gediscrimineerde groepen van Europa en wij willen eindelijk eens gelijk behandeld worden.

Zoals de minister aangeeft moet de huisvesting van woonwagenbewoners volledig los staan van de aanpak van criminaliteit en ondermijning van enkele kwaadwillende.

Je mag hier niet een hele groep op afrekenen en wij voelen ons hierdoor ernstig gediscrimineerd. Bijvoorbeeld het niet willen clusteren van woonwagens in verband met criminaliteit bestrijding gaat in tegen de Algemene wet gelijke behandeling.

Als je bijvoorbeeld het Collegevoorstel Standpunt woonwagenbeleid uit 2018 leest, daarvan gaan bij ons de haren rechtop in de nek staan.

„Het huidige woonwagenbeleid te continueren en het aantal standplaatsen voor woonwagens niet uit te breiden, noch te verminderen.“

Als je de woord woonwagen vervangt door iedere andere minderheid die in Nederland woont, dan is dit voorpagina Nieuws en loopt burgemeester Bruls voorop om aangifte te doen. Alleen aangifte doen tegen jezelf lijkt ons een moeilijke zaak.